

и обращать толкова рѣдовно и величественно на дѣлъ
глѣвы-ты ни, и прѣдъ кои-то землѣ-тѣ не е друго
освѣтии единъ невидимъ атомъ. Какво великотѣпіе!
Кой къза на сльице-то: „излѣзъ отъ ничто-то и бѣ-
ди прѣдсѣдатель на дена? И на лунѣ-тѣ: » поя-
ви ся и бѣди свѣтило на пощь-тѣ? Кой даде сж-
щество-то и названіе-тона безчисленны-ты звѣзды, кои-
то украшивашь съ толкози сиятельность твѣрдѣ-тѣ,
и кои-то съ множествомъ сльица, что всяко одно отъ
тѣхъ има си свѣта и го освѣтлява? Кой е творецъ-
тъ, кому то Всемогющеество-то могило бы да напра-
ви тыя чудеса, дѣто гордость-та на единъ зблуж-
денъ разумъ ся изгубва и ся смѣтава? Кой другой
може да гы е нѣправиль освѣтии Върховнии Създатель
на Вселениѣ-тѣ? Можахъ ли тіи само да излѣзуть
отъ ничто и да стануть отъ сами себе си? И безбо-
жникъ-тъ ще ли бы до толкова отчаянъ, что-то да
отдѣде това на едно дѣло, кое-то не може да бѣде
и да отрече Всемогющеество-то ца единъ, кому-то
безъ друго е свойственно и отъ кого-то сичко е
сътворено?

Най-прости-ти и най-варварски народи разумѣ-
вать языка на небеса-та. Богъ гы с поставилъ като
да извѣстявать непрѣстано по цѣлѣ свѣтѣ Неговѣ-
тѣ славѣ и величество: тѣхно-то величественно мѣл-
чие разумѣва языка на сички-ты человѣцы и на
спички народы; той е единъ гласъ, кой-то ся чюва по-
всѧдѣ дѣто земя-та храши жители. Ако отиде человѣкъ
до най-отдалеченны-ты и най-пусты крайща на
землѣ-тѣ, ще види че ии едно мѣсто на Вселениѣ,
колко-то скрышино ако и да е отъ другы-ты хора,
не може ся скры отъ сияніе-то на това могющеество,